

3. Руденька Т.М. Формування професійної компетентності майбутніх фахівців мистецьких спеціальностей засобами арт-педагогіки: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04. Житомир, 2017. 237 с.

4. Томашівська М.М. Формування професійної компетентності майбутніх учителів музики засобами українського народного мистецтва: автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04. Житомир, 2019. 20 с.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-588-80-8-2.60>

ПРОВІДНІ ТЕНДЕНЦІЇ УДОСКОНАЛЕННЯ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ ВИМОГ

Зайцева А. В.

*доктор педагогічних наук,
професор кафедри педагогіки мистецтва
та фортепіанного виконавства*

*Національний педагогічний університет імені Михайла Драгоманова
м. Київ, Україна*

Метою роботи є виявлення ключових тенденцій забезпечення культурологічного спрямування як провідного чинника модернізації мистецької освіти.

Курс глобальних цивілізаційних процесів на демократизацію, відкритість світової освіти, її доступність актуалізує суспільний попит на пошук нових моделей, які не обмежені трансляцією знань, а пов'язані з реалізацією людського призначення особистості у світовому освітньому просторі. Закономірності інтеграції суспільства у європейський і загальносвітовий культурно-освітній простір викликають необхідність переосмислення й оновлення системи підготовки фахівців мистецької галузі.

Кардинальні зміни у розумінні ролі інтеграційних процесів як стратегічних напрямів розвитку цивілізації адекватно відображені в мистецькій освіті. Ці зміни трансформуються у нові вимоги до змісту та організації педагогічного процесу у вищих мистецьких навчальних закладах. Мистецька освіта в умовах глибинних світоглядних змін суспільства набуває особливого значення як чинник виховання духовності особистості, як засіб пізнання світу в єдності осмислення і переживання людиною відтворюваних художніми засобами явищ, як чинник виховання духовності особистості, як середовище навчання, що

виховує і наповнює культурними змістами і цінностями особистість студента.

Аналіз перспективних напрямів трансформації сучасної мистецької освіти, теоретичний аналіз і узагальнення філософських концепцій (М. Бахтін, М. Бубер, М. Гайдеггер, М. Каган, А. Камю, А. Ленгле, Ж.-П. Сартр, В. Франкл, К. Сперс, В. Шлейермахер та ін.), концептуальних положень класичної психології, педагогіки щодо діалогово-комунікативної сутності мистецтва та природи художньої творчості (Ю. Борев, Л. Виготський, Г. Гадамер, М. Каган, І. Корсакова, М. Киященко, О. Лосєв, Ю. Лотман, В. Медушевський, О. Мелік-Пашаєв, В. Петрушин, Л. Слуцька, Г. Тарасов та ін.); теоретичних концепцій щодо онтологічного виміру «співбуття» суб'єктів художньо-освітнього процесу (Н. Гуральник, О. Єременко, О. Михайличенко, О. Олексюк, В. Орлов, Г. Падалка, О. Реброва, О. Ростовський, В. Федоришин, О. Щолокова та ін.) засвідчує, що характерною особливістю сучасного етапу розвитку педагогічної науки є співіснування багатьох парадигм, зміна освітніх парадигм.

Зміна освітніх парадигм обумовлюється відходом від класичної філософії, пріоритетними векторами становлення нової освітньої парадигми виступають феноменологічний, екзистенційний та культурологічний підходи, що зумовлюють гуманістичну спрямованість освітнього процесу. Зазначимо, що культурологічний підхід пропонує принципів методологічні орієнтири, розставляє нові акценти щодо пріоритетів художньо-навчального процесу, формує стосунки взаєморозуміння, співпраці, сприяє саморозкриттю суб'єктів взаємодії. Культурно-зорієнтована парадигма художнього становлення особистості передбачає переконаність студентів у тому, що будь-яке знання відносно, швидко застаріває, художні уміння і навички потребують постійного удосконалення, розширення [2]. У процесі художньо-комунікативної співтворчості суб'єкти взаємодії знаходяться у багатовимірному між-особистісному діалозі з авторами музичних творів. Така комунікативна стратегія спілкування враховує консонансну узгодженість між процесом художнього пізнання та інтегральними особистісними ресурсами вчителя і учнів; практичну реалізацію в художньо-комунікативній діяльності їх комунікативних, перцептивних, афективних, когнітивних, інтерпретаційних, рефлексивних умінь [1].

Отже, вплив поліпарадигмальності цивілізаційного буття вимагає певного переосмислення освітніх ідей, концепцій, адаптації педагогічних технологій до виховання цілісної особистості. Тенденції оновлення мистецької освіти в контексті сучасних вимог мають бути зорієнтовані на формування в студентській молоді культури здобування інформації, умінь самостійно оперувати набутими знаннями і

художніми навичками. Зміна парадигми мистецької освіти передбачає оновлення цілісного культурологічного комплексу освітянських орієнтирів, формування художньо-інформаційної культури особистості. Це, в свою чергу, викликає необхідність розроблення нових освітніх технологій, що ґрунтуються на поєднанні як традиційних, так і сучасних (мультимедійних, мережевих, електронних) способів підтримки творчого самовираження особистості у мистецько-навчальному просторі.

Література:

1. Зайцева А. В. Художньо-комунікативна культура майбутнього вчителя музичного мистецтва: теорія, методологія, методичні аспекти: монографія. – К.: НПУ імені М.П.Драгоманова, 2017. – 255 с.
2. Падалка Г.М. Педагогіка мистецтва (Теорія і методика викладання мистецьких дисциплін). – К.: Освіта Україна, 2008. 274 с.

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-588-80-8-2.61>

ЯКІСНА МЕДСЕСТРИНСЬКА ОСВІТА – ВИМОГА СУЧАСНОГО УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Ісаєва О. С.

*кандидат філологічних наук, доктор педагогічних наук,
професор кафедри педагогіки та інноваційної освіти
Національний університет «Львівська політехніка»,
доцент кафедри латинської та іноземних мов
Львівський національний медичний університет
імені Данила Галицького*

Хміляр І. Р.

*аспірант кафедри педагогіки та інноваційної освіти
Національний університет «Львівська політехніка»,
викладач вищої кваліфікаційної категорії,
викладач-методист кафедри соціально-гуманітарних дисциплін
ВНКЗ ЛОР «Львівська медична академія імені Андрея Крутинського
м. Львів, Україна*

Сучасні умови модернізації медичної галузі й медсестринства зокрема передбачають потребу в реформі медичної освіти та запровадження інноваційних методів щодо навчання та розвитку потенціалу працівників первинної ланки. У липні 2018 року впроваджено